

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСКОЇ КРИМСЬКО-ТАТАСЬКОЇ АНТРОПОНІМІЇ

В статті розглядаються традиційні кримськотатарські імена, аналізується загальна структура особистого імені та її трансформація в різні історичні періоди. Автором відмічаються особливості запозичення з інших мов особистих імен в кримськотатарську антропонімію, наводяться списки найбільш використовуваних імен. Дослідження базується на вивченні усіх опублікованих джерел з цієї проблематики, а також на широкому колі етнографічних джерел.

Ключові слова: антропонімія, особисті імена, кримські татари.

Кримські татари – тюркомовний народ мусульманського віросповідання. Їх етнос сформувався на Кримському півострові в результаті злиття дотюркських (таври, скіфи, сармати, греки, готи, алани) та прийшлих тюрко-монгольських (гуни, тюрко-болгари, печеніги, огузи, кипчаки, турки-сельджуки, монголи, ногайці) елементів. Суджень про те, що в етногенезі кримських татар брало участь дві основні групи компонентів дотримуються всі вчені, але й досі ведеться дискусія про співвідношення між цими компонентами. Одні вчені схильні бачити в кримських татарах, перш за все, нащадків нетюркських народів півострова, які були ісламізовані та перейшли на тюркську мову [13, с. 7-8; 10, с. 23], інші вважають, що тюркський компонент зіграв вирішальну роль в їх етногенезі [23, с. 336-340]. Необхідно відмітити і той факт, що кримські татари поділяються на три субетнічні групи (степові, горні та півдоннобережні), які значно відрізняються в антропологічному і культурно-побутовому відношеннях та, відповідно, за своїм походженням.

В травні 1944 р., за звинуваченням у посібництві фашистам, кримські татари були депортовані в республіки Середньої Азії, перш за все, в Узбекистан, а також Таджикистан, Киргизстан, Казахстан та в інші північні та східні області Радянського Союзу (Поволжя, Урал, Сибір) [7, с. 106-107]. В результаті цих історичних подій, в культурному житті кримських татар спостерігалися процеси деетнізації. Кримським татарам заборонялося повертатися на

батьківщину, була знищена історична тюркська топонімія Криму, а зі словників та особистих документів зник навіть сам етнонім «кримський татарин» [7, с. 110]. З кінця 1980-х рр. в результаті активізації національного руху кримських татар починається масове повернення їх на історичну родину [13, с. 17].

Етнічна багатокомпонентність кримських татар, їхня багата історія та етнокультурні контакти відобразилися в духовному житті народу і, зокрема, в кримськотатарській антропонімії. Аналіз особистих імен кримських татар може пролити світло на маловивчені питання етнічної історії, міжетнічних впливів і контактів, на особливості еволюції їх духовного життя, специфіку світогляду.

Незважаючи на те, що антропонімія кримських татар неодноразово ставала об'єктом досліджень, вона і досі залишається вкрай маловивчена, а наявні роботи здебільшого носять довідниковий характер. Серед них: розділ «Крымскотатарские мужские имена и отчества» стислого російсько-українського і україно-російського словника, який був підготовлений колективом авторів [2], брошура «Крымскотатарские мужские имена и отчества. Крымскотатарский-украинский словарь правописания» [15], а також «Крымскотатарские имена. Справочник», укладений С.Усеїновим [9].

Ці довідники призначені, перш за все, для співробітників офіційних органів державних установ з метою впорядкувати і уніфікувати написання українською мовою кримськотатарських чоловічих імен та по-батькові. При цьому автори вищезгаданих словників використовували наявні словники кримськотатарських імен, укладених Е.Озенбашли [12] і Ш.Кайбуллаєвим [8], котрі являються більш-менш повними зібраннями кримськотатарських особистих імен та в яких наводиться їх переклад. Однак час та місце побутування імен, ступінь їх поширеності, мотиви номінації та іншу важливу історико-етнологічну інформацію автори не розглядають.

У розділі А.В.Суперанської і М.А.Шейх-Аметова «Крымскотатарские имена», який розміщений у довіднику особистих імен народів СРСР [16], наводиться список, який включає декілька сотень кримськотатарських особистих імен. Однак всі коментарі до цього списку зводяться до висновку, що весь кримськотатарський іменник складається в основному з арабських імен; наводиться декілька домусульманських кримськотатарських імен: *Бавбек, Байбек, Бактемир, Улан, Чалаш, Чорман, Улькер* та ін.

Найбільш фундаментальним словником імен мусульманських народів Близького Сходу, Середньої Азії, Закавказзя та Поволжя залишається робота А.Гафурова «Имя и история. Имена арабов, персов, таджиков и тюрков. Словарь» [1]. В цій роботі в науково-популярній формі описуються деякі мотиви надання імені дитині, повір'я, які пов'язані з окремими іменами, говориться о складених іменах, о деяких титулах та почесних прізвиськах. Проте найбільш вагомий в цьому дослідженні є словник, в котрому імена відповідних народів представлені арабською графікою з латинською транскрипцією та надано їх переклад російською мовою. Хоча для роботи А.Гафурова й характерна деяка неповнота, стислість змісту, іноді неточність етимології імен, але на сьогоднішній день вона являється кращим дослідженням на цю тему, що включає в себе і кримськотатарську антропонімію.

Значний внесок у вивчення іншомовних запозичень в кримськотатарську мову зробив А.М.Меметов. В його роботах стисло розглядаються і кримськотатарські особисті імена, які були запозичені з інших мов. Наприклад, в монографії «Лексикология крымскотатарского языка» [11], він аналізує кримськотатарські імена, які були запозичені з інших мов і приходить до висновку, що в сучасній кримськотатарській мові більшість (приблизно 90 %) особистих імен запозичені з арабської та персидської мов, а особисті імена тюркського походження представлені поодинокими прикладами: *Бекташ*, *Дагъджи*, *Дерменджи*, *Памукъчи* та. ін. [11, с. 178]. Втім, в цих випадках автор змішує особисті імена і прізвиська. Навряд чи можна припустити, що в минулому кримські татари могли давати імена з наступними значеннями: *Бекташ* – назва мусульманського суфійського ордена, член цього ордена, дервіш; *Дагъджи* – букв. «горець»; *Дерменджи* – букв. «мельник»; *Памукъчи* – букв. «хлопковод».

В двох статтях А.М.Емірової [23, с. 299-305; 24, с. 326-331] наводяться загальні міркування відносно вивчення ономастики, в тому числі антропонімії кримських татар. Автор розглядає проблему історії вивчення кримськотатарської антропонімії, а також ряд інших проблем лінгвістики, такі як: пристосування арабських звуків до фонетичної системи кримськотатарської мови, проблеми кримськотатарських вокативів, традиційні та перетворені особисті імена, проблема двокомпонентних чи бінарних особистих імен. Також в роботах розглядаються кримськотатарські імена, які запозичені з інших мов, де автор пропонує вживати кримськотатар-

ські особисті імена в тому варіанті, як вони звучать арабською та персидською мовами, а не їх «неправильні» варіанти. Однак саме вивчення діалектних форм особистих імен представляє великий інтерес як для лінгвістики, так і для вивчення особливостей історії та культури народу. До того ж, не можливо передати латинською чи кириличною графіками, які використовують кримські татари, все різноманіття звуків арабської мови, більшість з яких не мають аналогій в кримськотатарській.

Враховуючи вказані недоліки вищезгаданих праць, для наукового вивчення питань кримськотатарської антропонімії потрібне залучення не тільки лінгвістичного, але й етнографічного матеріалу.

Метою цієї статті є виявлення загальних особливостей кримськотатарської антропонімії на основі отриманих письмових і етнографічних матеріалів.

В ході дослідження була використана методика, котра була розроблена і застосована для вивчення етнічних груп Південної України А.В.Шабашовим [19, с. 246-2614; 20, с. 616; 21, с. 112].

В якості джерел для вивчення кримськотатарської антропонімії нами, окрім існуючих опублікованих робіт, які присвячені цій тематиці, були використані погосподарські книги і матеріали польових етнографічних досліджень, які були зібрані у кримських татар гірського Криму.

Так як духовна культура кримських татар заснована на ісламі, який був затверджений у Криму в XIV ст., то, відповідно, саме крізь мусульманські канони проводяться основні обряди, зокрема, обряд надання імені дитині. В ісламі, як і в інших монотеїстичних релігіях, особливе значення надається вибору особистого імені. Мусульманські богослови відмічають, що пророку Мухаммаду доводилося змінювати імена деяким своїм друзям, які здавалися йому нещасливими, принизливими чи потворними, на більш прийнятні і милозвучні. З іншого боку, пророк не схвалював такі імена, як «Доброзичливий», «Прекрасний» і т. ін., які явно чи побічно натякають на наявність у людини якихось моральних чи фізичних характеристик, якими він може і не володіти.

Мусульманськими можуть вважатися такі імена, в яких в першу частину особистого імені входить слово *Абдул* - «раб», а друга, заключна, включає один із 99 епітетів Аллаха, наприклад, *Абдул Рахман* - «раб Милостивого», *Абдул Карім* - «раб Великодушного», а також імена канонізованих пророків та праведників, наприклад, *Мухаммад*, *Алі*, *Ібрагім* (Авраам), *Сулейман* (Соломон). Дівчатам

частіше за все дають імена жінок із сім'ї пророка: *Айша, Фатіма, Хатіджа, Рукайя, Зайнаб* і т. ін. [18, с. 119].

В наші часи ім'я дитині зазвичай обирають батьки за власним розсудом, керуючись його красою та милозвучністю. Для обряду, коли дитині дають ім'я, запрошується мулла, який, обернувшись убік Мекки, читає малюкові спочатку на праве вухо, а потім на ліве особливу молитву «езан ади», в якій три рази промовляється ім'я, яке було обране батьками. Потім, мулла вголос вимовляє ім'я дитини та його батьків і повертає його ім [4]. Коли обирається ім'я, батьки намагаються враховувати думку бабусь та дідусів малюка. Іноді немовлят називають іменами їхніх бабусь та дідусів чи інших близьких родичів (частіше померлих). Так в 2007 році в селі Баштановка (Пички) Бахчисарайського району у респондента Асанової Найле, 1935 року народження, була записана інформація про те, що першій дитині ім'я зазвичай обирає мати чоловіка, ім'я другій дитині – мати дружини, інших дітей батьки називають за власним розсудом [5]. Іноді батьки дають імена відомих людей (*Амет-хан, Герай, Тимур*) чи нові модні імена (*Ельзана, Леніза, Деніза, Артур*) [3].

Розглядаючи особливості кримськотатарської антропонімії потрібно визначити загальну структуру особистого імені. В минулому кримські татари, як і інші тюркські народи, не мали прізвищ та по-батькові в нашому сучасному вигляді. Ім'я складалося з особистого імені (ім'я, яке давали дитині при народженні) та особистого імені батька з частковою *—огли* (син) чи *—кизи* (дочь). Також в Російській імперії проходила практика впровадження прізвищ, а в радянські часи ця практика остаточно вкоренилася як серед кримських татар, так і серед інших тюркських народів. Прізвища походили від імені батька чи від імені діда (батько батька).

Починаючи з другої половини ХХ ст., людям записували в документах і ім'я по-батькові, таким чином, система найменування стала такою, якою ми її маємо в наші дні: прізвище, ім'я та по-батькові. Не дивлячись на те, що офіційно прийнятий варіант антропоніма всюди використовується в різній документації, але в народному побуті він не прижився. Так кримські татари, на могильних каменях на мусульманському кладовищі смт. Куйбишево Бахчисарайського району, вказували тільки ім'я батька померлого з відповідним афіксом та його особисте ім'я, наприклад, Сейталі-оглу Сейтджеліл (1932-1995), а не Сейтджеліл Сейталієвич, як записано в документах.

В останній час спостерігаються інші процеси, відроджується колишня форма по-батькові. Батьки часто дітям навмисно записують в документах таку форму антропоніма, яку колись носили їх предки, наприклад, Евеліна Ернес-кизи (2000 р. н.), Іслям Рефат-огли (2006 р. н.) [14].

Мала місце в житті кримських татар заборона використання особистих імен. В давнину чоловік і жінка не називали один одного за їх особистими іменами, а називалися іменами їхніх старших дітей. В цьому звичаї вбачається давнє тюркське табу, яке збереглося до недавню. Існували і інші варіанти звернення до чоловіка (жінки): Апай! (Дружина!), Акай! (Чоловік!) [5]. Подружжя в домі звертаються до дорослих тільки на «Ви», до молодших – за бажанням, чи на «Ви», чи на «Ти» [4]. Однак в сучасний час така форма звернення між подружжям використовується не часто [6]. Частіше за все на «Ви» кримські татари звертаються до старшої за віком чи за соціальним статусом людини, окрім татів долини [5] і татар Північного Криму від Керчі до Перекопу, а також в деяких районах південного берега Криму [17, с. 109].

Однією з особливостей кримськотатарської антропонімії є мелодичність особистих імен, що обумовлено специфікою фонетики кримськотатарської мови. У кримських татар, як і у деяких інших тюркських народів, побутує звичай називати дітей співзвучними іменами, особливо часто такі імена даються близнюкам. Наприклад, п'ять дочок Ібраїма та Сидіх Асанових мають наступні імена: Найле, Надіє, Нурійє, Разійє, Джевайє [5]. Дуже часто дочкам дають близькі за значенням чи за сенсом імена. Так, наприклад, якщо одну дівчину в сім'ї називали Айше, то, напевно, якщо народиться друга дочка, - їй дадуть ім'я Фатіма [4].

Традиційні для кримських татар, втім, як і для казанських, вкорочені форми особистого імені, які запозичені, в основному, з інших мов. На перший погляд, навіть може складатися враження, що імена у кримських татар не мають нічого спільного з їх арабським чи персидським варіантом. Наприклад, кримськотатарське чоловіче ім'я *Абляз* походить з арабської *Абдуллазіз*, кримськотатарське жіноче ім'я *Зера* – з араб. *Захра*. Способи скорочення іншомовних імен в кримськотатарській мові різні, втім, це вже є скоріше проблемою для філологів.

Коли ми говоримо про запозичені особисті імена в кримськотатарській антропонімії, необхідно погодитися з вищезгаданими дослідниками в тому, що більшість кримськотатарських імен за

своїм походженням є арабо-персидськими. Імена такого походження складають приблизно ? кримськотатарських імен. При цьому саме арабськими мусульманськими є трохи більше половини цих імен, інші ж є домусульманськими іменами, які бажають блага, наприклад, *Фікрет* - «ідея», *Емір* - «правитель», *Салім* - «неушкоджений, здоровий». Цікавий і той факт, що арабські імена переважають у списку чоловічих кримськотатарських імен, а кримськотатарські жіночі імена складаються, в основному, з персидських слів. Проте, за нашим дослідженням, на противагу даним А.М.Меметова [11, с. 178], на долю тюркських за своїм походженням імен доводиться менше 1/10 від всіх кримськотатарських імен. Так, нами були виявленні лише одиничні тюркські імена із вибірки імен, які реально функціонують в сучасності, а це приблизно дві тисячі імен. Наприклад, *Болат*, *Темір*, *Турди* [14], причому останнє ім'я запозичене у тюркських народів Середньої Азії.

За матеріалами наших досліджень, серед татар гірського Криму найбільш розповсюдженими чоловічими іменами є: *Айдер*, *Алі*, *Алім*, *Асан*, *Ахмет*, *Ділявер*, *Мемет*, *Мурад*, *Наріман*, *Осман*, *Ремзі*, *Рефат*, *Руслан*, *Рустем*, *Сервер*, *Едем*, серед жіночих – *Айше*, *Аліє*, *Арзи*, *Гульнара*, *Діляра*, *Зарема*, *Зейнеб*, *Зера*, *Сабріє*, *Фатіма*, *Феріде*, *Хатідже*, *Ельмаз*, *Еміне*.

На початку минулого століття найбільш вживаними були чоловічі двоскладні імена, наприклад, *Мемедалі*, *Сейталі*, *Сейтасан*, *Сейтумер*, а також *Велі*, *Зеккій*, *Ремзі*, *Різа*, *Сейран*, *Сервер*, *Шевкет*, жіночими – *Азізе*, *Васфіє*, *Джеваре*, *Зудіє*, *Лютфіє*, *Надіє*, *Найіле*, *Рукіє*, *Уріє*, *Усніє*, *Шадіє*. На сьогоднішній день отримали розповсюдження односкладні чоловічі імена *Амет*, *Алі*, *Умер*, *Асан*, а також *Арсен*, *Ленур*, *Марлен*, *Рамазан*, *Ельдар* і жіночі – *Марлена*, *Ленура*, *Реяна*, *Ельвіна*, *Ельвіра*, *Ельзара*, *Ельміра*.

Серед нових явищ в кримськотатарській антропонімії необхідною відмітити появу декілька груп імен, які з'явилися за радянських часів. Перш за все, це група імен даних на честь революційних вождів. В цю групу входять такі імена як *Ленар/Ленур* (Ленін + тюрк.-перс. *нур* «світло, сяйво»), *Марієн* (скор. Маркс і Енгельс), *Марлен* (скор. Маркс і Ленін), *Дамір* (ймовірно, контамінація російського «Да будет мир!» і тюрк. *Демір* «залізо, сталь»). За таким же принципом виникли і жіночі імена, такі як *Ленура/Ленара*, *Лемара*, *Леніза*, *Леніє*, *Леніяра*, *Марлена*. Такі імена часто використовувалися також серед казанських татар та башкир.

У кримських татар зустрічаються імена як західноєвропейські (*Арсен, Ельвіс, Еміль, Ернес, Ельвіра, Ельвіна, Евеліна*), так і імена, які використовуються серед східних слов'ян (*Альона, Олена, Алла, Діана, Ірина, Людмила, Надія*). Достатньо часто серед кримських татар зустрічається жіноче ім'я *Венера*, яке є російською калькою розповсюдженого у багатьох тюркських народів імені *Чулпан* «планета Венера», що пов'язано з уявленнями давніх тюрків про наявність душі у природи [14].

На появу в кримськотатарській антропонімії, умовно кажучи, «східнослов'янських» імен та імен із Середньої Азії частково вплинули міжетнічні шлюби. Наприклад, за матеріалами господарських книг Зеленовської сільської ради 2006-2010 рр., сім'я, яка проживала в селі Плотине (Гавр), складалося із голови сім'ї – Драннікова Леоніда Анатольовича, 1963 року народження, судячи з імені – росіянина за етнічною приналежністю, та його дружини – кримської татарки Леннари Деляверівни, 1960 року народження. Вони мають дочок з іменами: Еліна (1986 р. н.), Альона (1987 р. н.) і Ельвіра (1990 р. н.) [14].

У кримських татар існують і імена, що запозичені з мов Середньої Азії, наприклад, *Турди* - «той, що залишився, вижив», *Алішер, Турсуной* - «нехай залишиться» + «красуня», *Пардагуль* - «той, що народився в сорочці» + «квітка». Поява таких імен пояснюється міжнаціональними шлюбами кримських татарок із узбеками, таджиками, киргизами. Іноді зустрічається ім'я *Ельбрус* [11], яке утворилося від назви гори і, ймовірно, запозичене кримськими татарами у народів Кавказу.

Потрібно відмітити, що в наші дні вживання багатьох імен-новоутворень різко скоротилося, все частіше батьки намагаються дати своїм дітям кримськотатарські імена їх предків. Проте, якщо раніше, декілька поколінь назад, часто зустрічалися особисті імена, які склалися з декількох компонентів, наприклад, *Курт-Велі*, то зараз існує тенденція давати однокомпонентні імена, а також вигадувати до кримськотатарських імен «слов'янські» аналоги, які активно використовують в побуті, не дивлячись на кримськотатарські імена в метриках, виходячи зі співзвучності чи по першим буквам, наприклад, *Едем* → *Андрій*, *Шадіє* → *Шура*, *Сервер* → *Сергій*, *Судабіє* → *Соня* і т. ін.

У зв'язку з вищесказаним, хотілося виразити побажання не тільки кримським татарам, але й іншим етносам не забувати свою історію та культуру, а дбайливо зберігати традиції своїх предків

та пишатися своїми національними іменами. Кримськотатарська антропонімія зберігає в собі багато нерозкритих питань, детальне вивчення яких є предметом подальших досліджень.

Джерела та література

1. *Гафуров А.* Имя и история: Об именах арабов, персов, таджиков и тюрков. Словарь. – М.: Наука, 1987. – 221 с.
2. *Девлетов Р.Р., Каленчук Г.М., Прадид Ю.Ф.* Краткий русско-украинский и украинско-русский словарь. Крымскотатарские фамилии, имена, отчества / Под ред. Ю. Ф. Прадеда. – Симферополь: Таврия-Плюс, 2000. – 128 с.
3. Записано 24. 07. 2009 р. зі слів Алядінової Судабе Халіловни, 1956 р. н., с. Танкове (Біюк Сюрень) Бахчисарайського району АР Крим.
4. Записано 11. 07. 2009 зі слів Аметова Афдера Небі-оглу, 1938 р. н., смт. Куйбишево (Албат) Бахчисарайського району АР Крим.
5. Записано 30.06.2007 р. зі слів Асанової Найле, 1935 р. н., с. Баштановка (Пички) Бахчисарайського району АР Крим.
6. Записано 21. 07. 2009 р. зі слів Емірової Зейнеб Якуб-кизи, 1937 р. н., с. Танкове (Біюк Сюрень) Бахчисарайського району АР Крим.
7. Зінченко Ю. І. Кримські татари: Історичний нарис. – К.: Голов. спеціалізм. ред. літ. мовами нац. Меншин України, 1998. – 205 с.
8. Крымскотатарские имена. Происхождение и значение / Составитель Ш. Э. Кайбуллаев. – Симферополь, 1994. – 82 с.
9. Крымскотатарские имена. Справочник / Составитель С. Усеинов. – Симферополь: Анаюрт, 1992. – 63 с.
10. Меметов А. Крымские татары (Историко-лингвистический очерк). – Симферополь: Анаюрт, 1993. – 54 с.
11. *Меметов А. М.* Лексикология крымскотатарского языка. Учебное пособие. – Симферополь: Крымское учебно-педагогическое государственное издательство, 2000. – 288 с.
12. *Озенбашилы Э.* Къырымтатар адлары. Крымскотатарские имена. – Симферополь: Таврия, 1992. – 49 с.

13. Очерки истории и культуры крымских татар / Под ред. Э. Чубарова. – Симферополь: Крымское учебно-педагогическое государственное издательство, 2005. – 208 с.

14. Погосподарські книги на 2006-2020 рр. с. Плотине (Гавр) Зеленовської сільської ради Бахчисарайського району. – № 1.

15. *Регушевський Е. С., Регушевська І. А., Усеинов С. М.* Кримськотатарські чоловічі імена та імена по батькові. Кримськотатарсько-український правописний словник. – Симферополь: Доля, 2005. – 132 с.

16. *Суперанская А. В., Шейх-Аметов М. А.* Крымскотатарские имена //Справочник личных имен народов СССР / Под ред. А.В. Суперанской, Ю. М. Гусева. – М.: Русский язык, 1987. – С. 185-195.

17. Хайрулдинов М. А., Усеинов С. М. Этикет крымских татар. Эдепнаме. Часть III кн. «Мудрость веков». – Симферополь: СОНАТ, 2001. – 288 с.

18. Худайбердыева (Аширгельды-гызы) О. А. Антропонимия и религиозные верования ногайцев Буджакской Орды // Лукоморье: археология, этнология, история Северо-Западного Причерноморья. – 2008. – Вып. 2. – С. 119-126.

19. Шабашов А. В. Антропонимия // Очерки истории и этнографии села Кирнички в Бессарабии. – Одесса: Гермес, 1998. – С. 246-261.

20. Шабашов А. В., Пинти Н. П. Антропонимия // Чийшия: Очерки истории и этнографии болгарского села Городне в Бессарабии. – Одесса: Астропринт, 2003. – 792 с.

21. *Шабашов А. В.* Болгарская семья в 40-х годах 20 века (по материалам похозяйственных книг села Главаны) // Древние культуры и цивилизации Восточной Европы. (Материалы 3-ей международной археологической конференции студентов и молодых ученых. Одесса, февраль 1995). – Одесса, 1995. – С. 112–114.

22. Шабашов А. В. Система терминов родства //Причерноморье, Крым, Русь в истории и культуре. Материалы III Судакской международной научной конференции (18-21 сентября 2006 г.). – Т. II – Киев-Судак: Академперіодика, 2006. – С. 336-340.

23. *Эмирова А. М.* Крымскотатарский ономастикон как объект этнолингвистики // Культура народов Причерноморья – 1998. – № 3. – С. 299–305.

24. Эмирова А. М. Онимы как кумулятивные знаки этнической культуры // Избранные научные работы. – Симферополь, 2008. – С. 326-331.

Худайбердыева (Аширгельды-гызы) О.А. Некоторые особенности современной крымскотатарской антропонимии.

В статье рассматриваются традиционные крымскотатарские имена, анализируется общая структура личного имени и ее трансформация в разные исторические периоды. Автором отмечаются особенности заимствования из других языков личных имен в крымскотатарскую антропонимию, приводятся списки наиболее употребляемых имен. Исследование базируется на изучении всех опубликованных источников, касающихся этой проблематики, а также на полевом этнографическом материале.

Ключевые слова: антропонимия, личные имена, крымские татары.

Khudayberdyeva (Ashirgeldy-gyzy) O.A. Some particular in modern antroponomy of Crimean Tatars.

In this article examines the traditional names of Crimean Tatars, analyses the general structure of the personal name and her transformation in a different historical periods. An author marker the particular of borrowing from other languages of the personal names in anthroponomical of Crimean Tatars, to given the list of the most used names. This is research is based on the study of all published sources hue touching this range of problems, and also of the field ethnographic material.

Keywords: antroponomy, personal name, Crimean Tatars.